

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/577/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212415
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejistrika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: v rade 1/ O. G., nar. XX. X. XXXX, bytom X. O. XXX/XXXX, U. O., t. č. na neznámom mieste a v rade 2/ L. G., nar. X.XX.XXXX, bytom X. O. XXX/XXXX, U. O., t. č. na neznámom mieste, obaja zastúpení opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, v konaní o zaplatenie 2.482,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/32/2014-123 zo dňa 30. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol potvrdzuje.

V nenapadnutom výroku ponecháva rozhodnutie nedotknuté.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil platobný rozkaz tamojšieho súdu č.k. 8Ro/1636/2013-24 zo dňa 9.12.2013 a uložil odporcom zaplatiť spoločne a nerozdielne 1.621,81 Eur s úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti návrh zamietol a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 44,55 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 132,52 Eur.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd návrhu v časti vyhovel, keď mal v tejto časti za preukázanú jej dôvodnosť. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 2.482,38 eur t.j. 54 mesačných splátok úveru po 45,97 Eur za obdobie od 20. 08. 2011 do 20. 05. 2015. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľom za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru čo vyplýva aj z ust. § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti splatné úroky z tejto splátky. Keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 6. 08. 2011, uvedeným dňom boli splatné úroky istiny úveru a po tomto dátume už navrhovateľovi zmluvné úroky neprislúchajú. Súd priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania po zosplatení lez z tzv. čistej istiny. O trovách rozhodol tak, že ich priznal navrhovateľovi, nakoľko tento mal vo veci prevažný úspech.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietol, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Pre navrhovateľa nevyplýva, že by mu nevznikol nárok na riadny úrok aj zo splátok splatných

po vyhlásení predčasnej splatnosti. Napriek odstúpeniu od zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Takýmto postup súd neprímerane ochránil neplatiaceho dlžníka a navrhovateľa pripravil o ušlý zisk. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby súd vyhovel jeho návrhu, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporcovia nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh zamietol ako i v nadväzujúcom výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku, ktorým súd návrh na prerušenie konania zamietol ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Z hľadiska nároku navrhovateľa na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru nie je významné, či veriteľ odstúpil od zmluvy alebo len zosplatnil dlžníkovi úver. Zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Navrhovateľ ako právny nástupca pôvodného veriteľa preto v danom prípade nemohol žiadať od odporkyne ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Navrhovateľovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva to z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti.

Odvolací súd pritom odkazuje na záver odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka na ktoré odvolateľ poukazoval, aj v kontexte vyššie uvedeného, len vymedzuje koniec doby, za ktorú je dlžník povinný platiť úroky, a to v prípade predčasného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Na prejednávany prípad sa vôbec neuplatní.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešní boli odporcovia, ktorí si však náhradu

trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, resp. ani im žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.